

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa P. P. i małoletniego W. P.
przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zespołowi Zakładów Opieki Zdrowotnej
w P.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej Towarzystwa
Ubezpieczeń [...] Spółki Akcyjnej w W.
o odszkodowanie, zadośćuczynienie i rentę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 2 kwietnia 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od strony pozwanej na rzecz P. P. kwotę 1800 zł
(jeden tysiąc osiemset) tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelacje obu stron od wyroku Sądu Okręgowego w R [...] z dnia 4 lipca 2014 r., którym zasądzono na rzecz powoda P. P. kwotę 150 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 4 kwietnia 2009 r. tytułem odszkodowania za istotne pogorszenie jego sytuacji życiowej oraz

kwotę 100 000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę osobistą doznaną w związku ze śmiercią jego żony.

Pozwany w skardze kasacyjnej powołał podstawę przewidzianą w art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c., a we wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania wskazał przyczynę objętą art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Oczywiście zasadności skargi upatrywał w rażącym naruszeniu art. 5 k.c., polegającym na ocenie zarzutu przedawnienia roszczenia o zadośćuczynienia jako nadużycia prawa, nawet w sytuacji niepowołania się przez powoda na to uregulowanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione szczególnie doniosłymi względami, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w sferze interesu powszechnego. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przyczyn o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej objęta art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga od skarżącego wykazania, że zaskarżony wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad prawa, widocznym od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy i dłuższych dociekań. Naruszenie prawa powinno mieć charakter szczególny i kwalifikowany (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49; z dnia 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, niepubl.; z dnia 23 listopada 2010 r., III UK 10/11, niepubl.). Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Brak w nim przekonującego wyводу prawnego o zaistnieniu takiego stanu rzeczy w stosunku do zaskarżonego orzeczenia. Badanie argumentacji wniosku, na tle podstaw skargi kasacyjnej oraz motywów zaskarżonego wyroku, nie prowadzi do oceny, iż stanowi ono konsekwencję jaskrawych błędów w zakresie wykładni prawa materialnego albo procesowego, które współkształtowały jego treść.

W szczególności nie doszło do oparcia orzeczenia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolită i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał, względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym. Dokonana przez Sąd Apelacyjny ocena zarzutu przedawnienia jednego ze zgłoszonych przez powoda roszczeń w świetle uzasadnienia wniosku skarżącego, podstaw skargi kasacyjnej oraz motywów zaskarżonego wyroku nie daje podstaw do podzielenia tezy o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

W postępowaniu przed Sądem drugiej instancji nie doszło do nieważności postępowania, której przyczyny Sąd Najwyższy bierze pod rozagę z urzędu, stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z zasady przewidzianej w art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.